

Hvad angår problemet omkring Tivoliaktien, som jeg tror vi er mange der kan huske, er vi glade for, at der her blev skudt helt forbi. Jeg tror nu ikke, at vi er færdige med at diskutere, om der måske er nogle tiltag på området, som vi må have kigget på; men vi er i CD i hvert fald glade for, at det tilsyneladende problem viste sig ikke at være noget problem.

Det er også vigtigt, at vi får nogle klare regler for de ledende medarbejdere i den finansielle sektor: hvad de må, og hvordan de bør agere, og at der ikke er en spekulation til skade for investorer eller andre virksomheder; men det er også vigtigt, at vi får det skruet sammen på en ordentlig måde.

Vedrørende investeringsforeninger synes vi i CD, at der på det område er nogle gode initiativer, og det er vi tilfredse med. Vi er også tilfredse med, at ministeren vil nedsætte et udvalg, der skal kigge nærmere på de koncernforbundne selskaber.

Så alt i alt er vi optimistiske i CD, og vi tror, at når vi engang skal til at trykke på knapperne, så har vi et godt lovforslag.

Poul Nødgaard (DF):

Men det er jo lutter positive indlæg, der kommer om det her lovforslag, og Dansk Folkeparti skal bestemt heller ikke på nogen måde bremse det.

Jeg har dog et par spørgsmål til økonomiministeren: Når man skriver, at disse folk, vi her taler om – der er så ingen grund til at stå og gentage, at det er direktører og vicedirektører og revisionschefer, og hvad de hedder alle sammen – ikke må deltage i spekulationsforretninger, er der så en klar definition på, hvad man forstår ved spekulationsforretninger, eller kan man, hvis en direktør gør et eller andet, komme ud i en strid om, hvorvidt det er spekulation, eller det ikke er spekulation? Det synes jeg kunne være interessant hvis ministeren på en eller anden måde kunne løfte sløret for.

Det er ikke, fordi jeg lægger op til en straming, men man kan jo sige, at der findes brodne kar i alle lande og også i alle banker, sparekasser og forsikringsselskaber. Jeg kender i hvert fald et konkret eksempel, hvor en direktør måske ikke selv har lavet spekulationsforretninger, men hvor han har ladet spekulationsforretningerne gå via sin ægtefælle. Det er ikke, fordi jeg synes, at vi kan blive ved med at udvide loven, men hvis der skal laves en lov på området, så er jeg og Dansk Folkeparti i hvert tilfælde af den

opfattelse, at man nok burde kigge på, om loven er præcis, som den skal være.

Ellers synes jeg, at den er utrolig godt formuleret med fine bemærkninger, og jeg har ikke nogen bemærkninger, ud over at jeg altså godt vil have ministeren til at forklare, om det dér med spekulation er helt skudsikkert, for det kommer jo an på, hvad man forstår ved det.

Med hensyn til kredsen af mennesker tror jeg, at den er rigtigt afgrænset. Jeg er mere spændt på, om ministeren kan svare på spørgsmålet om, hvorvidt det er præcis er den rigtige kreds, for hvis man bare overfører spekulationen til sin ægtefælle og lader hende foretage den, mens det er direktøren, som giver hende ordren på, hvad hun skal lave, så er vi sådan set nået lige vidt med det, vi egentlig gerne ville.

Jeg går ud fra, at dette lovforslag blandt andet er afstedkommet af de senere års lidt kedelige økonomiske skandaler rundt omkring i den finansielle sektor, så umiddelbart kan vi i Dansk Folkeparti støtte det foreliggende lovforslag og ser frem til at deltage i udvalgsarbejdet.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Allerførst vil jeg gerne sige tak til alle ordførerne for den meget positive behandling, som lovforslaget har fået. Der har, som det også er blevet nævnt, været en del forarbejde, og vi har været i kontakt med hinanden, så det er jo ikke, fordi de meldinger, der er blevet givet fra talerstolen, for så vidt kommer bag på mig. Nu er lovforslaget lagt frem, og så må vi tage en drøftelse af det i udvalget og se, om vi kan finde nogle løsninger på det.

Det er jo kendt også af ordførerne fra Venstre og De Konservative, at det har været rimelig afgørende for regeringen, at vi kunne bruge den skelnen – som er blevet problematisk for Venstre og De Konservative – mellem investeringer kontra långivende institutter og de regler, der er afledt af den skelnen i forbindelse med ledelsesbestemmelserne. Men vi tager en forhandling og en behandling af det under udvalgsarbejdet.

Så er der blevet spurgt til personkredsen, og det er også blevet problematiseret af nogle af ordførerne, f.eks. af fru Pia Larsen. Der er blevet spurgt, om personkredsen er den rette i forbindelse med spekulation.

Nu er der jo to typer – det er så lidt et svar også til hr. Poul Nødgaard – bestemmelser. Der er de låneengagementer, som ledelsen kan få eller have i det institut, hvor vedkommende er ansat. Og i det tilfælde går det altså også ud